Lesson 16 - The Role Of The שליח ציבור

Source 1

1. To Assist Those Who Cannot Recite The Prayers On Their Own To Fulfill Their Obligation:

שיר השירים רבה (וילנא) פרשה ב –בנוהג שבעולם עשרה בני אדם נכנסין לבית הכנסת ואין אחד מהן יכול לפרוס על שמע ולעבור לפני התיבה ואחד מהן פורס על שמע ועובר לפני התיבה, למה הוא דומה כשושנה בין החוחים. רבי אלעזר אזל לחד אתר, אמרי ליה פרוס את שמע, אמר לון לינא חכם עבר לפני התיבה, אמרין דין הוא ר' אלעזר, דין הוא דמתגלגלין ביה, על מגן צווחין ליה רבן, נתכרכמו פניו והלך לו אצל רבי עקיבא רבו, אמר לו למה פניך חולניות, תני ליה עובדא, אמר ליה צבי רבי דיילף, אמר ליה אין ואלפיה, לבתר יומין אזל לההוא אתר אמרי ליה פרוס לן את שמע פרוס לון, עבור לפני התיבה ועבר, אמרין אתחסם רבי אלעזר, וקרון ליה ר' אלעזר חסמא, רבי יונה הוה מליף לתלמידוי ברכת חתנים וברכת אבלים כי היכי דיהוון גוברין בכל מלה.

Translation: It often happens that ten men go into synagogue and not one of them can say the blessings before the shema or pass before the Ark, till one of them says the blessings before the shema and passes before the Ark. What does he resemble? A ROSE AMONG THORNS. R. Eleazar went to a certain place where they said to him, 'Say the blessings before the shema'. He said to them: 'I don't know them.' They said, 'Pass before the Ark'. He said: I cannot. They thereupon said: 'Is this R. Eleazar? Is this the man of whom they make such a fuss? Why is he called a Rabbi? He felt deeply mortified and went to R. Akiva, his teacher. R. Akiva said to him: 'Why do you look so pale?' He told him what had happened. R. Eleazar then said to him: Would you, Sir, be willing to teach me? R. Akiva consented and taught him. After a time he went again to the same place. They invited him to say the blessing before the shema, and he did so; to pass before the Ark, and he did so. They thereupon said: 'R. Eleazar had become tongue-free' (ithhasam-' has received a sharp edge), and they called him R. Eleazar Hisma. R. Jonah used to teach his disciples the bridegrooms' blessing and the mourners' blessing, so that they might be ready for any call upon them.

Source 2

2. Keeping The תפילות Interesting

תלמוד בבלי ברכות כח: משנה. רבי אליעזר אומר: העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים. Translation: R. Eliezer says: prayer that is recited in a rote manner does not constitute supplication.

Source 3

3. Leading The Congregation In Responsive Prayer:

וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה, בשירה ובזמרה, ומברכים ומשבחים, ומפארים ומעריצים, ומקדישים וממליכים: את שם הא–ל, המלך הגדול, הגבור והנורא, קדוש הוא.

וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה, ונותנים רשות זה לזה, להקדיש ליוצרם בנחת רוח, בשפה ברורה ובנעימה, קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש, קדוש, קדוש, ה' צב–אות, מלא כל הארץ כבודו. והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים, לעמתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד ה' ממקומו.

Reciting The First סריאת שמע Out Loud.

Source 4

4. Serving As Advocate For The Congregation

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק ד–רבי פינחס ר' לוי ר' יוחנן בשם מנחם דגלייא זה שעובר לפני התיבה אין אומר לו בוא והתפלל אלא בוא וקרב עשה קרבנינו עשה צרכינו עשה מלחמותינו פיים בעדינו

Translation: R. Pinchos said in the name of R. Levi, who said in the name of R. Yochonon, who said in the name of Menachem of Galya (Gaul): The one who leads the prayer service, we do not say to him. "come and pray," but "come and draw near." With these words we allude to the following ideas: Bring our offering!; plead for our needs2; fight our battles3; appease on our behalf4.

Source 5

ומלפניך, מלכנו, ריקם אל תשיבנו.

דברים רבה (וילנא) פרשת ואתחנן פרשה ב-ואני תפלתי וגו' דוד בשביל שהיה יחידי אמר דברים רבה (וילנא) פרשת ואתחנן פרשה ב-ואני תפלתי וגו' דוד בשביל שהיה יחידי אמר עת רצון אבל תפלתן של ציבור אינה חוזרת לעולם ריקם הוי כה' א-להינו בכל קראנו אליו.

Translation: Kind David because he was praying alone asked G-d that he accept his prayers as if it was a favorable time but communal prayers never go unanswered.

Source 6

Reciting the ענינו of ענינו during חורת הש"ץ on a תענית ציבור.

^{1.} The root of the word: קרבן is קרבן.

^{2.} As in ותרבנה בנות צלפחר; they were asking Moshe to attend to their needs.

^{3.} The word: קרבא in aramaic means to do battle.

^{4.} Targum Ankelos translates the word ניגש אליו יהודה as in ויגש אליו יהודה; Yehudah was trying to appease Yosef.

Source 7

Here am I, deficient in meritorious deeds, trembling and awe-stricken from fear of the One who is enthroned upon the praises of Israel, standing and pleading before Him on behalf of His people Israel who have sent me, though I am unworthy and unqualified for the task. Therefore, I entreat You, God of Abraham, God of Isaac, and God of Jacob, Lord, Lord, benevolent God, compassionate and gracious, God of Israel, Omnipotent, fearful and awesome, grant success to the mission which I am undertaking, to stand and plead for mercy for myself and for those who have sent me. (I beseech You, do not hold them guilty on account of my sins, nor condemn them because of my iniquities; let them not be disgraced because of my transgressions; let them not be ashamed of me nor I of them.) Accept my prayer as if it were the prayer of a man advanced in years and experienced in prayer, whose conduct in his youth was unblemished, whose beard is fully grown, whose voice is sweet, and whose disposition is pleasing to his fellow-men. Rebuke the Adversary that he may not bring charges against me. May our assemblage5 be cherished by You, and may You cover our transgressions with love. Please transform all

suffering and distress, for us and for all Israel, to gladness and joy, to life and peace—[for the people who] love truth and peace. May there be no stumbling in my prayer. May it be Your will, Lord, God of Abraham, God of Isaac and God of Jacob, the great, mighty and awesome God, exalted God, "I Will Be What I Will Be," that all the angels who occupy themselves with [our] prayers bring my prayer before the Throne of Your Glory and spread it before You for the sake of all the righteous, the pious, the perfect and the upright, and for the sake of Your glorious, great and awesome Name; for You hear the prayer of Your people Israel with mercy. Blessed are You who hears prayer.

Source 8

May a man less than twenty years of age lead תפלת מוסף, the Mussaf service?

תורה תמימה הערות שמות פרק ל' הערה כב'—ודע דלדעת הרמב"ם ורמב"ן חיוב שקלים מתחיל מבן י"ג שנה ויום אחד ככל מצות התורה, וס"ל דאע"פ דבפסוק כאן כתיב מבן עשרים אך זה כתיב בתרומת אדנים, משא"כ בפסוק הקודם דאיירי בתרומות הקרבנות ולא כתיב מבן עשרים, חייב מבן י"ג, אבל הרע"ב פ"א מ"ג דשקלים ובעל החנוך ורוקח הגדול (סי' רל"ב) והגר"א בירושלמי שקלים פ"א ה"ג ס"ל דהחיוב הוא מבן עשרים ולמעלה כפשטות הכתוב מבן עשרים שנה דקאי על כל ענין פרשה זו, ולדעת הגר"א כן היא דעת הירושלמי, וחדוש על התוי"ם שהשיג על הרע"ב בזה ולא העיר שדעת כמה מן הראשונים כן הוא. ויש להעיר נ"מ במחלוקת זו לדינא בזה"ז לפי מש"כ בשו"ת בשמים ראש המיוחם להרא"ש סי' פ"ם דנשים פטורות מתפלת המוספין, משום דכיון דתפלה זו עיקרה באה לזכר

לקרבן מוסף, וקרבן זה נעשה ממעות שקלים, ומכיון דנשים לא נתחייבו בשקלים ואין להם חלק בקרבן מוסף לכן פמורים מהתפלה הבאה במקום קרבן זה, והובאו דבריו בחדושי ר"ע איגר לאו"ח סי' ק"ו, ולפי"ז לדעת הרע"ב והחנוך ורוקח והגר"א [ע"ד הירושלמי] דפחות מבן עשרים פמור ממחצית השקל, א"כ לפי הסברא הנ"ל אין להם חלק בקרבן מוסף וממילא פטורין מתפלת מוסף, ויתחייב מזה עוד לפי מה דקיי"ל כל הפטור מן הדבר אינו מוציא אחרים ידי חובתן, א"כ אין לאיש פחות מבן עשרים לעבור לפני התיבה בתפלת המוספין להוציא את הצבור, והוא דבר חדש ונפלא מאוד, וצ"ע רב:

Translation: Know that according to the Rambam and Ramban, the obligation to contribute the half shekel to the budget of the Beis Hamikdash begins at age 13 and a day, like all the other mitzvos of the Torah. Their thinking is that although the Torah speaks of the age of 20 when it involves contributing to the cost of the pillars in the Mishkan, that age is not referred to in contributing to the cost of the sacrifices; that means that a male over 13 and a day must contribute to the cost of the sacrifices. However, R. Ovadia Bartenura in chapter 1, Mishna 3 of Maseches Shekalim, the Chinuch, the Rokeach, and the Vilna Gaon in Yerushalmi Shekalim, Chapter 1, Halacha 3 opine that the simple meaning of the Parsha is that the age requirement of twenty applies to all contributions to the Mishkan. That raises an important issue for our time based on what we find in the Responsa collection, Besamim Rosh, attributed to the Rosh, Siman 69 that woman are exempt from reciting Tefilas Mussaf. The reason being that Tefilas Mussaf was instituted to replace the Mussaf sacrifice which was paid from the collection of the half shekel. Since women are exempt from contributing the half shekel, they have no part in the Mussaf sacrifice so they are exempt from reciting a prayer that was instituted to replace the Mussaf sacrifice. So according to those who hold that a male under the age of 20 is exempt from contributing the half shekel, those males have no part in the Mussaf sacrifice either and should also be exempt from reciting Tefilas Mussaf. Since someone who is exempt from an obligation cannot help someone else fulfill his obligation, then a male under the age of 20 should not act as prayer leader for Tefilas Mussaf. This is something new and astonishing and requires further thought.

Source 9

5. The שליח ציבור As Composer Of פיומים; Liturgical Poetry

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפלה סימן קיב' סעיף ב' –אין לומר פיוטים ולא קרובץ (פי' קרובץ ליוצר, וי"א שהוא ר"ת קול רנה וישועה באהלי צדיקים) בתפלה. הגה: ויש מתירין, הואיל וצרכי רבים הם (הרא"ש והתום' והרי"ף והר"ן ריש פ' בתרא דר"ה והגהות מיימוני פ"י וטור), וכן נוהגים בכל מקום לאמרם.

Translation: You should not recite recite liturgical poetry of any sort including Krubatz (meaning liturgical poetry within the first Bracha of Kriyas Shema. Others define the word as representing a mnemonic-Kol Rina V'Yeshua B'Ohalei Tzadikkin-the sound of joy and redemption in the tents of the righteous) during the repetition of Shemona Esrei. RAMAH: There are those who permit the recital of liturgical poems when saying the Brachos of Kriyas Shema and the repetition of Shemona Esrei since they represent prayers for the needs of the community (Rosh, Tosafos, the Rif and the Ran at the beginning of the last chapter of Maseches Rosh Hashonah and the Hagos Maimoinides, chapter 10, and the Tur). That is how Ashkenazim conduct themselves wherever they reside.

Source 10

אַ–ל בַּרוּך נַּדוֹל דֵּעָה, הֵכִין וּפָעַל זְהָרֵי חַמָּה, טוֹב יָצֵר כָּבוֹד לִשְׁטוֹ, מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָזוֹ, פִּנּוֹת צִבָאַיו קִדוֹשִׁים רוֹמִמֵי שֵׁ–דֵּי, תַּמִיד

Source 11

לא–ל ברוך נעימות יתנו, למלך אל חי וקים זמרות יאמרו ותשבחות ישמיעו, כי הוא לבדו פועל גבורות, עשה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא תהלות,

המחדש במובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור, לעשה אורים גדלים, כי לעולם חסדו. אור חדש על ציון תאיר, ונזכה כלנו מהרה לאורו. ברוך אתה ה', יוצר המאורות.

Source 12

A portion of the first Bracha of Kriyas Shema as it appears in a Siddur that follows the Persian Minhag⁵ circa 1500's

כלם אהובים, וכלם ברורים, כלם גבורים, וכלם דרושים, כלם הרורים, וכלם ותיקין, כלם זכים, וכלם חסידים, כלם מהורים, וכלם ישרים, כלם כבירים וכלם לובשים עוז ותפארה וכלם ברכות בפיהם ורננות בשפתותיהם

^{5.} This Siddur can be viewed at http://hebrewbooks.org/pdfpager.aspx?req=20923&pgnum=1.

Source 13

יַשְּׂמַח מֹשֶׁה בְּמַהְנַת חֶלְקוֹ, כִּי עֶבֶד נָאֲמָן קָרֵאתָ לּוֹ. בַּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ (לּוֹ), בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךְ עַל הַר סִינִי. (וּשְׁנִי) לַוּחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שֵׁבָּת,

Source 14

תַּבַנְתָּ שַׁבָּת, רֲצִיתָ קַרְבְּנוֹתֵיהָ, צִוִּיתָ פֵּרוּשֵּׁיהָ עם סִדּוֹרֵי נְסָכֶיהָ. מְעַנְּגֶיהָ לְעוֹלָם כָּבוֹד יִנְחֶלוּ, טוֹצְמֶיהָ חַיִּים זָכוּ, וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ נְּדָלָּה בָּחֵרוּ, אָז